

SEPARATUTSTÄLLNING. Jan-Anders "Jatte" Eriksson har sin första stora separatutställning i Norrbotten på många år när han ställer ut på Bodens konstgille med utställningen *Bilder från Dubien*.

FOTO: HÅKAN ZERPE

Måleri sprunget ur vankelmodet

Han ligger hemma i kökssoffan och grubblar. Är hängningen av utställningen på Bodens konstgille som har vernissage i dag verkligen optimal?

Ja, vankelmodet, osäkerheten, tvekan, i smått och stort är utgångspunkten för Jan-Anders "Jatte" Erikssons utställning *Bilder från Dubien*.

- Jag målar intuitivt, så visst, frågar om klimatförändringar och annat jag funderar över kommer ut genom penseln. Det är först när jag är klar som jag ser vad jag målat, säger han

från kökssoffan i huset i Sandnäs.

Med ett skidspår bakom knuten och utsikt över Luleälven är han nöjd, så nöjd man kan vara. Det är också här ute i hemmet som han har sin ateljé. Här är musiken alltid närvarande, liksom på lagom räckhåll, poesiböcker.

- Poesi och måleri är nära besläktat. Man vet aldrig riktigt exakt vad som gör en bra dikt. Man anar något stort, precis som i konsten, säger han.

Olika metoder

Under lång tid skapade Jan-

Anders "Jatte" Eriksson i emalj. Något han slutat med eftersom det är giftigt, men han talar med värme om metoden som skiljer sig mycket från arbetet med oljemålningar hemma i ateljén.

- Då jobbade jag mycket i kollektiv verkstaden på Kronan tillsammans med Mats Wikström. Det var varmt, svettigt och man blev skitig. I ateljén kan jag sitta och titta på duken, fundera över små detaljer och när dagen är slut har jag kanske bara målat aktivt i en halv timme. Måleri är en lång process.

Ensam kan tyckas, men inte för "Jatte".

- Jag lyssnar alltid på musik. Är närmast besatt. Jag har 7.100 låtar i min Ipod, alla noga utvalda. Det gör att jag aldrig har tråkigt.

Jobbar med urbilden

Efter den senaste utställningen i Östersund som han hade i slutet av mars har han, som han själv uttrycker det, haft en bra period.

- Ibland blir det bara skit, men till den här utställningen har jag vågat mer. Tagit tillbaka den röda färgen. Gett fan i

att vara rädd, säger han med eftertryck.

Egentligen vill han inte tala så mycket om sina bilder. Dem vill han överlämna åt betraktaren.

- Men jag tror det finns en grundton i varje människa, en unik urbild som jag egentligen målar om och om igen. För att uttrycka något annat skulle jag behöva byta media. Jag fotograferar till exempel en del och skriver.

Skrivandet har till viss del tagit sig uttryck i titlarna till hans målningar. För titlar har stor betydelse för honom. Men

just till utställningen på Bodens konstgille har han har medvetet jobbat med titlar som endast består av ett ord; *Regn, Otid, Bad, Ön...*

- Det var någon som en gång sa att det bästa med min utställning var titlarna. Jag har verk som heter *Storm i dina brända landskap* och givetvis kan man med en titel medvetet styra in eller bort betraktaren. Nu ville jag prova något nytt, säger han.

Utställningen *Bilder från Dubien* pågår fram till och med 15 december.

Eva Åström

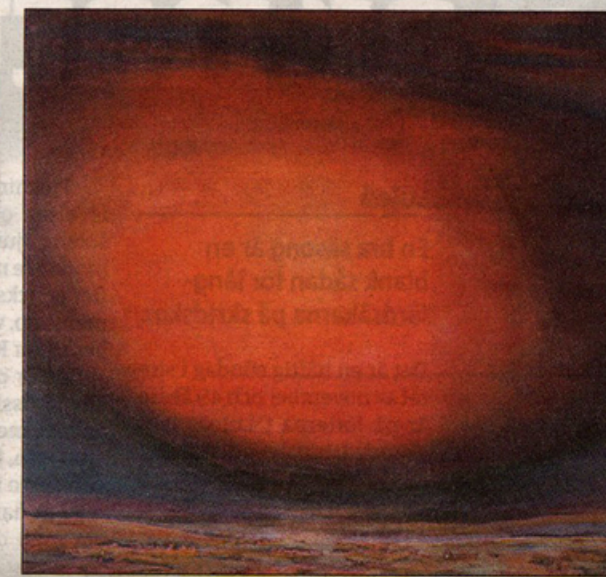
● Regn, olja

● Otid

● Bad

● Oh well